

1846-08-22

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

N.L. Høyen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Jens Eckersberg
N.L. Høyen

Arkivplacering:
Mappe 15 nr. 09 a

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard fortæller at han har været ved Møns Klint for at male.

TRANSSKRIFTION

Mappe 15 Nr. 9

S.T.

Hr. Professor Høyen

Ridder af Dannebrog

Gothersgade No. 15

Kjøbenhavn

Møen, den 22de August 1846.

Kære hr. Professor!

Jeg er nylig kommet hjem fra Klinten, og er umaadelig glad, det var det yndigste Veir, de deiligste Farver og Former har vexlet i Skyerne fra Morgen til Aften, og Luften var saa klar og reen med et forundelig deiligt farvespil, det mindste især om Svaneveldt, dog mindedes jeg tillige baade den ene og den anden af de kjære Hiollændere, jeg saa ogsaa Begyn (troer jeg han hedder) for mig [lille skitse] ham har jeg ellers ikke lagt meget mærke til, det er han dog vist nok værd, de gode Folk har alle sammen taget hver sin Deel af Naturen, saa der vel knap er noget igjen, som ikke er taget, det troer jeg at opdage mere og mere; det var en Lykke at ejg fik disse store hexemestere til at løse Fortryllelsen, det forekom mig at Gurlitt havde forhexet Klinten for mig, naar jeg ret vilde se paa den, især naar jeg tænkte paa at male, var det ret vilde se paa den, især naar jeg tænkte paa at male, var det altid som om hans hæslige Karrikaturbillede grinede mig imøde og gjorde Nar ad mig, det havde nær gjort mig reent fortvivlet, ja hvor ejg dog var gal paa ham, og paa mig selv, og paa Klinten, jeg skjældte os og var grædefærdig, jeg mente det var mad for Moens, Skomager bliv ved din læst, tænkte jeg, og at jeg var tosset at rende Panden mod Klinten da jeg nylig havde knækket Halsen mod nogle Bøgetræer som dog kun var et Smørrebrød imod dette; havde det ikke været for Skammens Skyld havde jeg gjerne vendt Klinten Ryggen og malet i de smukke landsbyer. – det er underligt i dag saa jeg det ene smukke Motiv eller rettere

-2-

hele Billede efter det andet, saa jeg troer her var

nok for en hel levetid uden at man behøvede at male et og det samme, her er en umaadelig Rigdom; og for nylig kunde jeg næsten ikke finde eet, ja naar jeg vilde vende Klinten ryggen og gaae ind i Skoven, men det kunde

jeg dog heller ikke godt for Klinten var dog det fornemste og Stolteste, den maatte jeg bestandig tilbage til, men naar jeg tog fat blev det altid smaaligt, tog jeg et lille Partie blev det en Stump, tog jeg et stort, blev alle Gjenstandene smaae, Træerne bleve buske og Buskene saa ud som muskager, og Linierne løb aa rent forkeert, at jeg begyndte at blive bange ikke alene for Eckersberg, men for ethvert menneske med lidt Øie for Perspektiv; jeg skjældte da Klinten ud for alt for konstig, og syntes den passede bedst i naturaliekabinet imellem Kuriositeter, og dog maatte jeg have respect for den, for hver Gang jeg saa op elelr ned ad den begyndte det at svimle for mig, den var virkelig som forhexet for mig ikke alene af Gurlitt – men af alle de daarlige tyske og norske Bjergmalere, alt hvad jeg raabte paa Everdingen Ruiddal og Hackerdt vilde ikke hjælpe, men saa hjalp Buntzen, paa engang stillede hans gule Muur, af det erkebiskoppelige Palai i Trient, sig for mine Øine ved at se taleren nede på Stranden i egen belysning, jeg løb strax hjem efter Malerkassen, nu seer jeg det ene efter det andet, for hvert Skridt jeg gaar; jeg vil tage deraf hvad jeg kan faae, og gjemme Resten til næste Aar, jeg tænker ikke videre paa at udføre noget af det i vinter. Jeg maa bemærke om Buntzens maleri, at det var Storheden deri som gik op for mig, han

-3-

havde saa fortræffelig givet begreb om store Afstande. – Jeg var da da de aftalte 8 Dage paa Nysøe, og kun 7 Timer længere, i den tid fik jeg taget de allernødvendigste Studier til Rabens maleri med 2 Malerier til baronessen og været paa Bal paa Bregentved, det sidste tvang hun mig til og ovenikjøbet til at dandse, Maleriet sagde jeg strax ja til men jeg sagde ogsaa at jeg kunde ikke blive mere end 8 dage hun maatte altsaa tage tiltakke med en skitzze, det var hun villig til, men Dagene gik, og jeg kunde ikke finde nogen Side at male Nysøe fra som var os Alle tilpas, endelig den sidste Aften malede jeg en Skitzze i Mørke ovre Præstøe med en brilliant barsk Aftenluft meget smurt, men baronessen vilde ikke tage imod den ved lys som jo var rimeligt, men næste Morgen skulde hele det unge Selskab seile til Klinten førend Baronessen stod op, det var nu den prægtigste leilighed for mig at komme med men ejg maatte blive, jeg var arrig paa Baronessen, mest fordi jeg ikke havde just Aarsag til at være vred; da Selskabet var seilet gav jeg mig til at male, jeg tog det fra den modsatte side som Buntzen havde taget det. Belysningen var meget smuk, hvide Skyer mod Solen, Bygningen med Skyggesiden havde en smuk farve og spejlede sig smukt, Lindetræerne med Kantbelysning vare ogsaa smukke, jeg malte det fra 9-12, jeg valgte selv Stedet, endskjønt Baronessen tidligere havde kimset deraf, men jeg var arrig, jeg tænkte nu

skal de have det, som jeg vil gjøre det, Stykket vandt Bifald, endogsaa saa meget at Baronessen sagde, at hun vilde beholde det, Holger kunne faa det, jeg havde malet om Aftenen. Jeg maatte modtage 25 RBD. Da vi havde spist, leiede jeg en Vogn og reiste til Stege næste Morgen kl: 4 tog jeg til klinten og overraskede det unge Selskab paa

-4-

Liselund vi gjorde en smuk Spadseretour paa Klinten, efter Middag reiste Selskabet og jeg flyttede ind hos Per Ladefogeds Søn.

Bliv ikke vred over dette mange Vaas, naar jeg skulle skildre hvorledes jeg havde det, maatte det blive Vrøvl, Du

forlangte selv jeg skulle skrive det takker jeg Dem for, ellers havde jeg ikke turde gjøre det.

Lev nu vel, og hils fruén, Fru Freunds, Fredagsfolkene og alle gode Venner fra Deres

Hengivne P. C. Skovgaard

PS: Hvi de skulle ville være saa god at skrive mig til, da adresseres Brevet til Provst Ingerslev i Maglebye pr. Stege. -

Mönn den 22de August 1846-

Hjerte høi Professor!

Jeg er nemlig kommet hjem fra Tintan, og er uimædlig glad, det var det guderige Meis, de deligste Lærere og Lærere for mig i Tintan fra Morgen til Aften, og Lærere var som blod og vand med et forunderlig deligt Samfund, de mindede især om Samfundet, der mindede sig deligt Lærere den ene og den anden af de høi Høiendene, jeg saa ogsaa Bøgerne (som jeg saa faldt) for mig fandt jeg allert ilde langt meget udbetalt, det er som dog vist nok ved, de gode Lærere for alle sammen fandt meget for den af Matur, som det var som et meget ejendommeligt som ilde er taget, det var jeg at og den ene og den anden, det var en Lykke at jeg fik disse Lærere, som jeg mindede til at lade Fortællelsen, det forberede mig at Guds Lærere fandt for mig Tintan for mig, naar jeg vilde som den ene, især naar jeg havde den at male, var det altid som om fandt for alle Lærere Lærere mindede mig i mine og gjorde det at mig, det gjorde det ejendommeligt, som fandt jeg dog var gal som fandt, og som mig selv, og som Tintan, jeg fandt det og den ene og den anden, jeg mindede det var ilde fandt for Matur, som fandt den ene og den anden, som fandt jeg, og at jeg var som fandt den ene og den anden med Tintan de jeg rigtig fandt den ene og den anden med nogle Bøger som den ene var at den ene og den anden, fandt det ilde ved det Plammas Bøger fandt jeg som fandt Tintan Bøger og fandt meget i de smukke Lærere det er indvirkende især som jeg vilde om smukke Lærere alle sammen

